

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

De Amore in coniugem & liberos, aliosque propinquos: & Cura pauperum
pro coniuge, & pipillis egenis Causa III. viij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

& flos decidit: sed verbum Domini manet in aeternum. Venit mors, & extincta sunt illa omnia: perinde quasi in somnis vniuersis illis delirijs fruitus fuisset. Ac post haec supplex factus est diues pauperi: atq; nunc illius eger mensa, qui dudum esuriebat: illius, qui canum rostris obiectus iacebat. Ita res commutata sunt: vniuersi cognouerunt, vter fuerit diues, vter pauper: quodq; Lazarus quidem omnium fuerit opulentissimus, ille contra omnium pauperrimus. Quemadmodum enim actores in scena regum ac ducum personas, item mendicorum assumentes ingrediuntur, cum ipsi nihil horum sint: sic sane & in praesenti vita, paupertas & diuitia nihil aliud sunt quam personae. Quemadmodum igitur instante vespera, digressisque qui confederant, ubi fuerint a theatro egressi, habitumq; fabulae deposuerint: qui prius reges & duces videbantur, post apparet id quod sunt: ita sane et nunc, postquam mors aduenerit, theatrumq; dimissum fuerit, cum diuitiarum paupertatisq; personas deposuerint, omnes illic profecti, atque ex solis operibus iudicati, declarant qui vere sint diuites, qui vere pauperes: qui honorati & qui humiles. Itaq; frequenter fit, ut qui hic in diuitum numero fuerit, illic reperiatur omnium pauperrimus: id quod accidit huic diuiti. Nam simul atque incubuerat vespera, hoc est, mors: eoque praesentis vitae theatro egressus est, personamq; deposuit, visus est illic omnium esse pauperrimus: adeo vero pauper, ut ne guttam quidem aquae haberet in sua potestate.

De Amore in coniugem & liberos, aliosque propinquos: & Cura pauperum pro coniuge, & pupil-
lis egenis.

CAUSA
III.

Quin & mortis amaritudinem vehementer auget
coniuux & liberi, ceteriq; propinqui & necessary:
quos

CAPVT.
VIII.

Math. 19.
Ephel. 5.

quos deserere durum est & amarum valde. Neque enim ita ullo pacto hominis animum afficere & commovere possunt quacunque res terrena. uti coniunx, liberi, & alij propinqui. In coniugio nanque duo sunt in carne una: & parentum pectoribus naturaliter indita est erga liberos dilectio: similiter & in sanguine iunctis, peculiaris quadam natura vis deprehenditur. Sed maxime pungunt isti aculei mortis eos, qui fortuna sunt tenuioris: quos in sudore vultus panem, quo coniugem et liberos honeste educare et sustentare queant, quarere oportet. Hos, cum hinc discedendum est, perquam vehementer torquet uxoris solitudo, et orbitas egestasque liberorum.

Deut. 31.

In his tentationibus cogitandum est, quid dicat Scriptura: Qui dixit patri suo & matri sua, Nescia vos: et fratribus suis, Ignoro illos, et nescierunt filios suos: hi custodierunt eloquium tuum Domine, & pactum tuum seruauerunt. Et Christus dicit: Qui amat patrem aut matrem plusquam me, non me est dignus: & qui amat filium aut filiam super me, non est me dignus. Et qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus.

Lucæ 14.

Et rursus: Si quis venit ad me, & non odit patrem suum & matrem, & uxorem & filios, & fratres & sorores, adhuc autem & animam suam: non potest meus esse discipulus. Et ad pauperes dicit Dominus Deus: Relinque pupillos tuos, ego faciam eos viuere: & vidua tue in me sperabunt. Ipse sanè pater orphanorum est, & iudex viduarum: propinquus fortis parvulorum et pupillorum. Itaque qui ea cura angeris, primùm quidem te ipsum maxima fiducia voluntati Dei trade: deinde etiam certa de Deo patre omnium spe concepta, eius tutela coniugem et liberos committe. Nam cum naturaliter solliciti sint parentes pro suis liberis, ille utique affectus nos de Dei

Jerem. 49.
Psalm. 67.
Prouerb. 23.

de Dei bonitate & benignitate commonefacere debet: cui de nobis, suis iam per fidem et adoptionis gratiam filiis, curam esse, & necessaria subministrare, et S. docent litera, & exempla testantur. David Rex non cogitabat secum, Habeo regnum florentissimum, diuitias ingentes, fideles amicos: ergo nihil mihi deesse poterit: sed, Dominus, inquit, regit me, & nihil mihi deerit. Ita singuli fiduciam nostram collocemus, non in diuitiis, non in amicorum beneuolentia, aut industria nostra, sed in Pastore & Rectore Domino Deo: qui facile relictam uiduam unâ cum liberis, quantumuis multis, nutrire uult & potest. Potest, quoniam omnipotens est, et dat escam omni carni: uult, quia benignus est, cui cura est de nobis, teste eodem rege: qui ob id audenter dixit, Dominus sollicitus est mei. Plura Exempla paulo post ponemus.

Psalm. 286.

Psalm. 135.
Psalm. 14.
1 Petr. 5.
Psal. 39.

Ab aeterna Vita, in qua pij cum S. Angelis, & Electis omnibus exultantes, mutuò se agniture sunt, Consolatio.

VT aduersum Mortis duritiam, et crudelissimam necessitatem hoc solatio erigimur, quòd nobis dilectos non amisimus sed premisimus, breui uisuri eos, quos dolemus absentes: ita maximam adferi Consolationem, si ab hac uita in meliorem excessuri, cogitemus non emigrare, sed emigrare: & mutare amicos, non relinquere. Nam faelix ille beatorum spirituum ac piorum hominum conuentus, quantam singulis pariet voluptatem, quis enarrare sufficiet? Et unum quidem Angelum aliquando sub hominis tamen figura conspexisse, magni miraculi loco habetur: sed quanti erit aestimandum, non in aliena, sed propria imagine, nec unum aut alterum, sed multa Angelorum millia uidere? Millia millium mi-

CAP. IX.

August. Epist. 6. ad Italicam.
Hieron ad Marcellam: & in Epitaph. Nepotiani.

Dan. 7.

nustra-